

Những Chuyện Tình

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng thế Ký 2:21-25; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:5; Ê-sai 43:4; 62:5; Nhã ca; Giăng 2:1-11.*

Câu Gốc: “Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi và phán rằng: **Phải**, ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu người; nên đã lấy sự nhờn từ mà kéo người đến” (Giê-rê-mi 31:3).

Tư Tưởng Quan Trọng: Chúng ta hiểu thế nào về khía cạnh yêu thương của Đức Chúa Trời?

Tình yêu thương có lẽ là điều chúng ta nghĩ đến trước hết khi nghĩ về đức chúa trời. Chúng ta không thể đoán tình yêu của Đức Chúa Trời sâu rộng thế nào. Nhưng có lẽ có một phần của tình yêu sâu rộng ấy không được chú ý đến: Đức Chúa Trời lãng mạn.

Để hiểu đúng về bản tính lãng mạn của Đức Chúa Trời, chúng ta cần nhớ đến thời gian của Kinh Thánh. Quyển sách này bao gồm hàng ngàn năm của lịch sử nhân loại, từ ngày đầu tiên của thế giới tới ngày cuối cùng trước khi được tái tạo. Và giống như tất cả các sách lịch sử khác, Kinh Thánh có ghi chép về các vua và hoàng hậu, những cuộc chiến tranh và chiến lược, và các kế hoạch chính trị.

Không một sách lịch sử nào ghi chép được hết mọi việc xảy ra. Điều này cũng đúng đối với Kinh Thánh. Không ai tìm được một sự ghi chép lịch sử thật dài trong một thời gian dài đằng đẳng mà Kinh Thánh đã nói đến. Nhiều điều đã bị bỏ qua. Nhưng Đức Chúa Trời bao gồm những chuyện tình lãng mạn âu yếm trong lịch sử Ngài ban truyền cho các tiên tri viết. Câu hỏi là, Tại sao Chúa kể những chuyện tình, hay chuyện lãng mạn, trong một quyển sách lịch sử? Điều này nói với chúng ta gì về bản tính của Chúa? Và sự lãng mạn quan trọng thế nào đối với Chúa? Tuần này chúng ta sẽ học tại sao những chuyện này được kể ở đây và chúng ta có thể học được gì từ những chuyện này?

Chuyện Tình Lãng Mạn Đầu Tiên

Chúng ta cần khởi sự với những chương đầu của Sáng thế Ký về câu chuyện lãng mạn đầu tiên của Kinh Thánh. Đó là chuyện tình của A-đam và Ê-va. A-đam và Ê-va là những tạo vật đặc biệt của Đức Chúa Trời. Cả người nam và người nữ được tạo nên theo hình ảnh Ngài (Sáng thế Ký 1:26, 27). Cả A-đam và Ê-va nhận được sự sống như kết quả của quyền phép sáng tạo tuyệt vời của Chúa. Thân thể chúng ta là một trong những lời chứng hùng hồn nhất về sự khôn ngoan và quyền lực của Đấng Tạo Hóa chúng ta.

Hãy đọc chuyện tích của Kinh Thánh về việc tạo nên Ê-va (Sáng thế Ký 2:21-25). Bạn miêu tả thế nào mối tương giao giữa A-đam và Ê-va như được kể ở đây?

Có lẽ điều mới nhất trong chuyện này là A-đam và Ê-va liên hệ chặt chẽ với nhau thế nào. Đức Chúa Trời tạo nên người nữ từ thân thể của người nam. Điều này nghĩa là họ có cùng một thịt và huyết.

Sau đó, A-đam thốt lên điều mà Kinh Thánh gọi là “bài tình ca” hay “thơ tình” đầu tiên. Trong bài thơ này, A-đam công nhận là mình và Ê-va thân mật với nhau thế nào. Trong Hê-bơ-rơ, chữ “người nam” mà A-đam dùng trong câu 23 là *ish*. Còn chữ ông dùng cho “người nữ” là *ishah*. Điều này một lần nữa bày tỏ họ liên hệ rất mật thiết với nhau.

Trong câu 24, Kinh Thánh nói người nam sẽ lia cha mẹ mà dính dứ với vợ mình, và họ sẽ trở nên “một thịt.” Đây là một thí dụ hùng hồn khác về sự gắn gũi của họ. (Có một số người tự hỏi, *Kinh Thánh nói về cha mẹ nào ở đây, vì hồi đó không có cha mẹ nào cả?* Điều đáng ghi nhận ở đây là Môi-se viết chuyện tích này nhiều thế kỷ sau khi xảy ra. Và Môi-se dùng chuyện tạo nên A-đam và Ê-va để giải nghĩa chi tiết hơn về hôn nhân nghĩa là gì.) Cuối cùng, sự lỗi lạc của A-đam và Ê-va cũng bày tỏ sự rất thân mật của cặp vợ chồng đầu tiên.

Mối tương giao nguyên thủy của A-đam và Ê-va là gì đi nữa, chuyện tình lãng mạn chắc chắn là một phần của sự tương giao ấy. Nói cách khác, Đức Chúa Trời không chống đối sự lãng mạn. Không chút nào! Ngài tạo nên chúng ta là con người với khả năng để kinh nghiệm và vui hưởng tình yêu. Dường như đó là một trong những phần quan trọng nhất Đức Chúa Trời tạo nên trong chúng ta.

Tình yêu lãng mạn là một món quà tuyệt vời Đức Chúa Trời ban cho loài người. Nếu bạn đang ở trong một mối tương giao lãng mạn đúng đắn, bạn có thể làm gì để bảo vệ tình yêu đó tránh khỏi tất cả những điều sai trái?

Những Chuyện Tình Lãng Mạn trong Kinh Thánh

Kinh Thánh nói về nhiều chuyện tích. Nhưng Kinh Thánh cũng dùng nhiều thì giờ để kể một số các chuyện tình lãng mạn. Thí dụ, Kinh Thánh nói về tình yêu mật thiết giữa Sa-ra và Áp-ra-ham. Vì sự ràng buộc này, Áp-ra-ham không bỏ Sa-ra trong suốt thời gian bà không có con. Hãy đọc Sáng-thế Ký 16. Áp-ra-ham chỉ lấy A-ga làm vợ bé để Áp-ra-ham và Sa-ra có thể có con vì Sa-ra nói ông phải làm vậy. Thật rõ ràng, quan hệ tình yêu giữa Áp-ra-ham và Sa-ra rất bền vững.

Sáng thế Ký dùng cả một chương dài để kể lại cuộc hành trình của người đầy tớ của Áp-ra-ham đi tìm một người vợ cho Y-sác. Khi người đầy tớ trở về với Rê-bê-ca, Kinh Thánh kể một câu chuyện tình khác. Xin đọc Sáng thế Ký 24.

Một chuyện tình lãng mạn khác là giữa Gia-cốp và Ra-chên. Câu chuyện này cho thấy Gia-cốp hành động mau chóng và âu yếm đối với Ra-chên. Ngoài sách Nhã ca, trong Kinh Thánh không có một thí dụ nào về việc người nam và người nữ hôn nhau, và chắc chắn là việc này không xảy ra trước hôn nhân. (Sáng thế Ký 29).

Là Tác giả thật đứng phía sau các nhà viết Kinh Thánh, Đức Chúa Trời nhắc nhở chúng ta qua sách Sáng thế Ký Ngài là một người lãng mạn. Vì Ngài gồm những chuyện tình và nụ hôn này trong Kinh Thánh (Sáng thế Ký 29:11).

Trong thời kỳ lịch sử của sách Sáng thế Ký, có nhiều thời kỳ không được ghi lại. Nhưng Đức Chúa Trời để những chuyện tình âu yếm này được ghi chép trong Kinh Thánh.

Hãy đọc lại những chuyện tình lãng mạn này. Các chuyện này cũng có sự lãng mạn và yêu đương như những chuyện tình khác trên thế giới. Các nhân vật này cũng có nhiều sự thử thách và đau khổ vì những lỗi lầm của người khác. Có các điều sai trái nào đã đem lại nhiều đớn đau và sầu khổ cho các mối tương giao đó? Quan trọng hơn hết, chúng ta có thể học thế nào từ những lỗi lầm của họ?

Thật không may, nhiều người đã phạm cùng những lỗi lầm, hay còn tệ hơn nữa. Điều đáng mừng là Đức Chúa Trời tha thứ và Ngài cũng chữa lành. Có những lỗi lầm về sự lãng mạn nào bạn đã làm? Bạn có thể học thế nào để tìm sự tha thứ và chữa lành từ Thập tự giá?

Tình Yêu Của Đức Chúa Trời

Sáng thế Ký cho thấy, ngay từ lúc ban đầu, tình yêu lãng mạn là một phần của kinh nghiệm con người. Một người nam và một người nữ. Đó là điều lý tưởng của Đức Chúa Trời, kiểu mẫu của Kinh Thánh về tình yêu lãng mạn.

Xin lưu ý, điều thú vị là, Kinh Thánh thường dùng biểu hiệu tình yêu, hôn nhân, để bày tỏ mối tương giao yêu thương Đức Chúa Trời muốn có với dân sự Ngài. Không có gì gần gũi hơn là một chồng một vợ – ngoại trừ mối tương giao giữa cá nhân với Đức Chúa Trời.

Chữ nào trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:5 bày tỏ tình cảm của Đức Chúa Trời với dân sự Ngài? Chữ đó dạy chúng ta gì về Đức Chúa Trời?

Nhiều lần Đức Chúa Trời bày tỏ sự ghen tuông của mình đối với dân sự Ngài. (Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 34:14; Phục truyền 4:24; Giô-ên 2:18.) Ghen tuông là một cảm giác những người yêu nhau cảm thấy khi họ nghĩ người mình yêu không chung thủy với mình. Điều này có nghĩa là Đức Chúa Trời không phải là một Đấng xa xôi, lạnh lùng, không cảm giác. Ngài là Đấng có tình yêu chan chứa đối với gia đình nhân loại. Có thể khó cho chúng ta hiểu điều này. Nhưng Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta và, giống như bất cứ người tình nào, Ngài cảm thấy đau lòng bởi sự bất trung của chúng ta.

Ê-sai 43:4; 62:5; Ê-xê-chi-ên 16:1-15; Giê-rê-mi 31:3; Khải huyền 21:9 nói gì? Các câu này giúp chúng ta hiểu những cảm giác của Đức Chúa Trời đối với chúng ta thế nào?

Kinh Thánh công khai dạy Đức Chúa Trời yêu sâu xa mỗi con người. Đây là điều không dễ hiểu. Vì Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của vũ trụ, quá vĩ đại để loài người hiểu hoàn toàn. Suy cho cùng, chúng ta không thể hiểu toàn thể vũ trụ. Như vậy, làm sao chúng ta có thể hiểu được Đấng tạo nên vũ trụ? Nhưng đồng thời, Đức Chúa Trời tuyên bố tình yêu Ngài đối với chúng ta và bày tỏ tình yêu ấy bằng nhiều cách thật rõ ràng. Lẽ dĩ nhiên, cách lớn nhất là Thập tự giá và việc đã xảy ra ở đó. Vậy chúng ta cần cần bao nhiêu bằng chứng về tình yêu của Đức Chúa Trời đối với chúng ta hơn là Thập tự giá?

Hãy nghĩ nếu Đức Chúa Trời ghét hay không quan tâm đến chúng ta thì điều đó nghĩa là gì? Nhưng Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời *yêu thương* chúng ta. Điều đó có ý nghĩa gì đối với bạn? Tư tưởng tuyệt vời này ảnh hưởng cách bạn sống thế nào?

Một Quyển Sách Về Tình Yêu Lãng Mạn

Các thư viện có thể có đầy những sách nói về những nan đề khó khăn về sự đau khổ của con người. Sự kiện về sự đau khổ của con người thì rất khó hiểu đối với những người tin vào một Đức Chúa Trời yêu thương và toàn năng. (Đối với người vô thần, đau khổ chỉ là một phần của sự sống trong một vũ trụ không có Đức Chúa Trời và vô ý nghĩa. Vì thế sự đau khổ không tạo nên các nan đề triết lý khó khăn cho một người vô thần như đối với Cơ Đốc nhân). Nhưng nếu không có sự hiểu biết về cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan, hầu hết những sách đó không giúp người ta hiểu được nhiều. (Ngay cả sự hiểu biết về cuộc chiến ác đấu tranh trên thiên đàng, nan đề về sự đau khổ cũng vẫn khó hiểu).

Sự đau khổ của con người liên quan với tất cả các phương diện của đời sống. Nhưng chúng ta đừng quên đời cũng có nhiều khoái lạc. Tại sao thức ăn nếm rất ngon? Tại sao nhiều vị giác lại phù hợp hoàn toàn với nhiều mùi vị của thức ăn? Tại sao có nhiều sắc thái của các màu? Tại sao mắt con người có thể liên kết và thích tất cả các màu đậm? Tại sao chúng ta có sự khoái lạc tình dục trong hôn nhân? Có con chắc chắn không đòi hỏi sự thích thú của tình dục. Một vài tế bào sống nào đó chia đôi rồi sinh sôi nảy nở (làm cho có con). Hãy tưởng tượng nếu chúng ta chỉ trải qua như vậy để có con! Ngay bây giờ, loài người đôi khi dùng những phương pháp thụ thai nhân tạo mà không cần có sự khoái lạc. Tại sao chúng ta phải có những giây thần kinh chính xác để hưởng sự thích thú cảm giác (nghe, nếm, thấy, sờ, và ngửi) hay khoái lạc tình dục?

Câu trả lời cho tất cả những câu hỏi này thì giống nhau. Đó là vì Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta như vậy. Đức Chúa Trời tạo nên loài người có thân thể để hưởng những khoái lạc thể chất.

Không có sách nào trong Kinh Thánh đề cập đến đề tài này hay hơn là Nhã ca. Tại sao sách đó được đặt ở trong Kinh Thánh? Đó là một quyển sách miêu tả sự khoái lạc lãng mạn. Tất cả những khoái lạc tình dục trong sách đó không liên quan gì tới việc có con. Sách đó rõ ràng nhắc nhở chúng ta về những khoái lạc đặc biệt Đức Chúa Trời sắp đặt và hoạch định cho vợ chồng. Nguồn gốc của sự thích thú của tình yêu lãng mạn bắt nguồn từ Đức Chúa Trời.

Hãy đọc hết sách Nhã ca. Sách đó nói với bạn Đức Chúa Trời thấy thế nào những khoái lạc thể xác khi xảy ra đúng lúc và đúng nơi?

So sánh với nhiều tư tưởng “mới” và phong tục văn hóa chúng ta, tư tưởng của Cơ Đốc nhân về tình dục, hôn nhân, và khoái lạc thể xác có thể lỗi thời và thiếu cập nhật. Nhưng những nguyên tắc này đến từ Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên những khoái lạc thể xác. Ngài là Đấng biết những thú vui này có thể hưởng cách tốt nhất thế nào. Chỉ Đức Chúa Trời mới có thể hiểu được sự đau đớn và sầu khổ gây ra bởi sự lạm dụng những món quà tuyệt vời này.

Đức Chúa Giê-su Và Sự Lãng Mạn

Giăng 2:1-11 nói gì về thái độ của Đức Chúa Giê-su đối với hôn nhân và tình yêu lãng mạn? Ngài chúc phước cho một tiệc cưới Do thái sống động và kéo dài nhiều ngày trong thời của Ngài nghĩa là gì?

Đức Chúa Giê-su mới trở về từ những sự cám dỗ trong đồng vắng. Ở đây, Ngài đã trải qua nhiều đau khổ. Từ nơi đó, Ngài đến để ban phước cho một gia đình và thánh hóa mối tương giao đầm ấm của đời sống con người. Đức Chúa Giê-su, Đấng chủ lễ cho đám cưới đầu tiên của A-đam và Ê-va trong Vườn Ê-đen, bây giờ Ngài làm phép lạ đầu tiên. Ở đâu? Tại tiệc cưới.

Một đám cưới Do thái trong thời Kinh Thánh là một biến cố trọng đại. Một cuộc hôn nhân trong một làng nhỏ ở Ca-na tại Ga-li-lê có thể là một biến cố của cả năm. Tiệc cưới kéo dài nhiều ngày. Các thầy thông giáo và học trò nghỉ học. Mọi người đem quà tặng. Và gia đình cô dâu phải cung cấp đầy dẫy thức ăn, thức uống và sự vui chơi cho thực khách.

Vì sự mong đợi này, hết thức uống không phải là sự thất vọng nhỏ. Đó là một sự thất vọng rất lớn. Vì thế mẹ của Đức Chúa Giê-su đến để bày tỏ trường hợp khẩn cấp cho Ngài. Sau đó, bà nói với những kẻ hầu bàn, “Người biểu chi, hãy vâng theo cả.”

Kế đó, Đức Chúa Giê-su biểu họ đổ đầy nước vào sáu cái ché đá. Các kháo cổ gia nói rằng vào thời đó, một cái ché có thể chứa được 15-25 ga-lông. Vậy nếu chúng ta có sáu cái ché, thì ít nhất là chín mươi ga-lông. Một số tư tưởng gia Kinh Thánh nghĩ rằng tổng cộng có thể ít nhất là 120 ga-lông.

Sau đó, chúng ta nghe lời khen ngợi của đầy tớ nói với chàng rể, “Mọi người đều đãi rượu ngon trước, sau khi người ta uống nhiều rồi, thì kế đến rượu vừa vừa. Còn người, người lại giữ rượu ngon đến bây giờ” (Giăng 2:10).

Có bốn bình trong một ga-lông và mỗi bình có sáu ly. Cỡ ly đó thường được dùng tại tiệc cưới. Điều đó có nghĩa là sáu ché có *ít nhất* 2,160 ly. Nghĩa là có 2.160 ly rượu ngon cho một tiệc cưới nhỏ trong một làng nhỏ ở Ga-li-lê. Đức Chúa Giê-su, tại *tiệc cưới*, rót rượu ngon nhất chưa ai từng thấy.

Trong phép lạ này, chúng ta thấy quyền phép sáng tạo của Đức Chúa Trời. Đó cũng là quyền phép đã tạo nên thế giới chúng ta. Và, trong công việc của Đức Chúa Giê-su trên đất, đây là phép lạ đầu tiên tại một tiệc cưới.

Phép lạ của Đức Chúa Giê-su tại một tiệc cưới ở một làng nhỏ dạy chúng ta tình yêu lãng mạn và hôn nhân là sự ban cho tuyệt vời từ Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng phải nhớ rằng Đức Chúa Giê-su không bao giờ kết hôn. Vì thế, Ngài để lại cho chúng ta một gương là không phải mọi người đều phải kết hôn. Những người độc thân có thể sống một cuộc đời đầy đủ, hữu ích và vui vẻ cũng như những người có gia đình.

Thứ Sáu *23 Tháng 3

Nghiên Cứu Bổ Túc: Trong cả Cựu Ước và Tân Ước, hôn nhân là một biểu hiệu cho sự kết hợp thánh giữa Đấng Christ và dân sự Ngài. Đối với tâm trí của Đức Chúa Giê-su, sự vui mừng của tiệc cưới chỉ về sự vui mừng của ngày đó khi Ngài sẽ đem nàng dâu của Ngài [dân sự Ngài] về nhà Cha. Sau đó, những người được cứu cùng với Đấng Cứu Thế sẽ ngồi để dự tiệc cưới Chiên Con. Ngài phán, “Người ta sẽ chẳng gọi người là Kẻ bị bỏ nữa, . . . nhưng sẽ gọi người là Kẻ mà ta ưa thích. . . vì Đức Giê-hô-va sẽ ưa thích người. . . . Chàng rể mới vui mừng vì vợ mới mình, Đức Chúa Trời người cũng vui mừng vì người” (Ê-sai 62:4, 5). Và sách Sô-phô-ni nói, “Vì lòng yêu thương mình, Ngài sẽ nín lặng; và vì cố người Ngài sẽ ca hát mừng rỡ” (Sô-phô-ni 3:17).

Kinh Thánh kết thúc với cùng đề tài vinh hiển này. Sau sự hiện thấy về các việc ở trên trời được ban cho sứ đồ Giăng, người viết, “Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-già! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hớn hởi vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng vinh hiển tinh sạch bằng vải gai mịn.” “Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con!” . . . Đó là những lời chơn thật của Đức Chúa Trời” (Khải huyền 19:6-9).

Đề Tài Thảo Luận:

❶ Có những sự thực hành nào trong xã hội và văn hóa của bạn có thể dễ đưa đến sự lạm dụng khoái lạc xác thịt mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta? Làm thế nào bạn giúp giáo dục người khác, đặc biệt những người trẻ tuổi, về sự nguy hiểm của việc lạm dụng các sự ban cho này? Bạn có thể cho họ thấy vâng theo những nguyên tắc và luật pháp Đức Chúa Trời, người ta sẽ hạnh phúc hơn là nếu làm theo phong tục tập quán của xã hội?

❷ Trong những luật dân sự Chúa ban cho người Y-sơ-ra-ên, có một sự nhắc nhở khác về bản tính lãng mạn của Đức Chúa Trời. Có tuần trăng mật nào mà Đức Chúa Trời đề nghị cho một cặp vợ chồng mới cưới? Hãy đọc Phục truyền 24:5. Chúng ta làm gì về thời gian đó được ban cho họ?

TÓM LƯỢC: Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời là một người tình say đắm. Hãy nghĩ điều này đem lại sự khác biệt nào cho nhiều giáo lý của Hội Thánh Cơ Đốc Phục lâm Đệ Thất nhật.